

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26.01.2009, sp. zn. 20 Co 12/2009, ECLI:CZ:KSHK:2009:20.CO.12.2009.1

Číslo: 70/2010

Právní věta: Zdravotní pojišťovně nelze uložit pořádkovou pokutu za to, že odmítla soudnímu exekutorovi sdělit, u které zdravotní pojišťovny je manžel povinné evidován jako pojištěnec, který zaměstnavatel za něho hradí zdravotní pojistné a jaké je číslo účtu manžela povinné.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 26.01.2009

Spisová značka: 20 Co 12/2009

Číslo rozhodnutí: 70

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Exekuce

Předpisy: § 33 předpisu č. 120/2001Sb.
§ 34 předpisu č. 120/2001Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

O k r e s n í s o u d v N á c h o d ě u s n e s e n í m z e d n e 20. 11. 2008 u l o ž i l V Z P Č R p o ř á d k o v o u p o k u t u (§ 34 o d s t. 3 z á k o n a č. 120/2001 S b. a § 53 o. s. ř.) v e v ý š i 3000 K č. U z a v ř e l, ž e t e n t o s u b j e k t h r u b ě z t ě ž u j e p o s t u p ř í z e n í t í m, ž e n e p o s k y t l p o t ř e b n o u s o u č i n n o s t s o u d n í m u e x e k u t o r o v i M g r. I n g. R. O., k t e r ý ž á d a l v e s m y s l u § 33 o d s t. 3 z á k o n a č. 120/2001 S b. o p o s k y t n u t í ú d a j ů t ý k a j í c í c h s e m a n ž e l a p o v i n n é. D o d a l, ž e z d r a v o t n í p o j i š ť o v n a n e n í o p r á v n ě n a z j i š ť o v a t, k d o j e č i n e n í ú č a s t n í k e m e x e k u č n í h o ř í z e n í a n e b o z d a e x e k u t o r b u d e s p o s k y t n u t ý m i ú d a j i n a k l á d a t ř á d n ě.

VZP podala proti tomuto usnesení odvolání. Zdůraznila, že manžel povinné se stává účastníkem exekučního řízení až v okamžiku, kdy je na základě exekučního příkazu vydaného exekutorem postižen majetek patřící do společného jmění manželů (§ 36 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb. – dále jen EŘ). Do té doby manžel povinné účastníkem exekučního řízení není a VZP není oprávněna poskytnout o něm informace. V opačném případě by VZP porušila povinnost mlčenlivosti s následkem uložení pokuty až do výše 5 000 000 korun. Navíc VZP nemá ani možnost si ověřit, zda osoba, ohledně které exekutor žádá informace, je skutečně manželem povinné. Konečně pak v odvolání VZP připomněla řadu rozhodnutí soudů ČR znějících v obdobné věci opačně, tedy zamítnutím návrhu na uložení pokuty, a dále judikaturu Nejvyššího soudu vztahující se k otázce, zda je možno exekucí postihnout mzdu manžela povinné. Navrhla změnu usnesení tak, že se pokuta neukládá.

K r a j s k ý s o u d v Hradci Králové usnesení soudu prvního stupně změnil.

Z odůvodnění:

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že správné není.

Odvolací soud má za to, že v dané právní otázce není vůbec potřeba řešit, zda manžel povinné, jehož údaje měla VZP podle názoru exekutora sdělit, byl či nebyl účastníkem exekučního řízení podle § 36 odst. 2 EŘ. Z tohoto hlediska jsou významná ustanovení § 33 odst. 1 a odst. 3 EŘ. Subjekty vyjmenované v § 33 odst. 1 EŘ jsou povinny sdělit exekutorovi údaje o majetku p o v i n n é h o (nikoliv tedy o majetku „účastníka“ řízení). Subjekty vyjmenované v § 33 odst. 3 EŘ pak jsou povinny oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje potřebné k provedení exekuce. Zákon zde neříká, kterých osob se údaje mají týkat, tedy jedná se o údaje každé osoby, pokud tyto údaje jsou k provedení exekuce potřebné. Sem tedy patří i údaje týkající se manžela povinného bez ohledu na skutečnost, zda je či není účastníkem exekučního řízení.

Rozhodné tedy není účastenství manžela povinné v exekučním řízení, ale jen to, zda exekutor žádá o sdělení údajů, které jsou potřebné k provedení exekuce. V předmětném případě z obsahu spisu plyne, že exekutor žádal VZP o sdělení, u které zdravotní pojišťovny je manžel povinné evidován jako pojištěnec, dále který zaměstnavatel hradí za něho zdravotní pojistné a dále exekutor žádal VZP o sdělení čísla účtu manžela povinné, ze kterého je pojistné poukazováno. To ovšem v žádném případě nejsou údaje potřebné k provedení exekuce, když i případně jejich sdělení exekutorovi by bylo jen stěží využitelné při exekuci majetku povinné. Ostatně sám exekutor si tohoto byl nepochybně vědom, když v návrhu na uložení pokuty jen obecně podotýká, že „... zaměstnání manžela povinné je důležitým ukazatelem majetkového stavu povinné ...“. Dále se pak exekutor zmiňuje o judikatuře, podle níž vyplacená mzda se zásadně stává součástí společného jmění manželů. V tom má samozřejmě pravdu, nic mu např. nebrání zabavit vyplacenou mzdu např. v domácnosti povinné a manžela. Nemůže ale postihnout u zaměstnavatele manžela povinné mzdu, která má být manželovi teprve vyplacena, a stejně tak nemůže exekutor postihnout exekucí ani účet manžela povinné (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. [20 Cdo 1284/2002](#) a [20 Cdo 1642/2004](#)). I z toho je zřejmé, že údaje, které ohledně manžela povinné exekutor na VZP vyžadoval, nejsou vůbec potřebné pro provedení exekuce. A pokud tyto údaje odmítla VZP exekutorovi sdělit, nepochybně, jednala v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., č. 551/1991 Sb. a zákonem č. 592/1992 Sb. a tím pádem jí nemůže být uložena pořádková pokuta podle § 53 o. s. ř. Usnesení bylo proto podle § 220 odst. 3 o. s. ř. změněno tak, že se pokuta neukládá.